

ساختار کتاب

کتاب شب امتحان عربی (۲) یازدهم از ۴ قسمت اصلی به صورت زیر تشکیل شده است:

(۱) آزمون‌های نوبت اول: آزمون‌های شماره ۱ تا ۴ این کتاب مربوط به مباحث نوبت اول است که خودش به دو قسمت تقسیم می‌شود:

(الف) آزمون‌های طبقه‌بندی‌شده: آزمون‌های شماره ۱ و ۲ را درس به درس طبقه‌بندی کرده‌ایم. بنابراین شما به راحتی می‌توانید پس از خواندن هر درس از درسنامه، تعدادی سؤال را بررسی کنید. حواستان باشد این آزمون‌ها هم، ۲۰ نمره‌ای و مثل یک آزمون کامل هستند. در کنار سؤال‌های این آزمون‌ها نکات مشاوره‌ای نوشته‌ایم. این نکات به شما در درس‌خواندن قبل از امتحان و پاسخ‌گویی به آزمون در زمان امتحان کمک می‌کند.

(ب) آزمون‌های طبقه‌بندی‌نشده: آزمون‌های شماره ۳ و ۴ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم تا دو آزمون نوبت اول، مشابه آزمونی را که معلمتان از شما خواهد گرفت، ببینید.

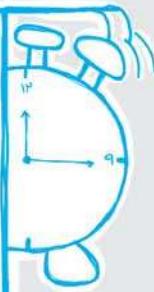
(۲) آزمون‌های نوبت دوم: آزمون‌های شماره ۵ تا ۱۲ از کل کتاب و مطابق امتحان پایان سال طرح شده‌اند. این قسمت هم، خودش به ۲ بخش تقسیم می‌شود:

(الف) آزمون‌های طبقه‌بندی‌شده: آزمون‌های شماره ۵ تا ۸ را که برای نوبت دوم طرح شده‌اند هم طبقه‌بندی کرده‌ایم. با این کار باز هم می‌توانید پس از خواندن هر درس، تعدادی سؤال مرتبط را پاسخ دهید. هر کدام از این آزمون‌ها هم، ۲۰ نمره دارند. در واقع در این بخش، شما ۴ آزمون کامل را می‌بینید. این آزمون‌ها هم نکات مشاوره‌ای دارند.

(ب) آزمون‌های طبقه‌بندی‌نشده: آزمون‌های شماره ۹ تا ۱۲ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم؛ پس در این بخش با ۴ آزمون نوبت دوم، مشابه آزمون پایان سال معلمتان مواجه خواهید شد.

(۳) پاسخ‌نامهٔ تشریحی آزمون‌ها: در پاسخ تشریحی آزمون‌ها تمام آن‌چه را که شما باید در امتحان بنویسید تا نمره کامل کسب کنید، برایتان نوشته‌ایم.

(۴) درسنامهٔ کامل شب امتحانی: این قسمت برگ برنده شما نسبت به کسانی است که این کتاب را نمی‌خوانند. در این قسمت تمام آن‌چه را که شما برای گرفتن نمرهٔ عالی در امتحان عربی زبان قرآن (۲) نیاز دارید، تنها در ۱۳ صفحه آورده‌ایم، بخوانید و لذتش را ببرید! یک راهکار: موقع امتحان‌های نوبت اول می‌توانید از سؤالات درس‌های ۱ تا ۴ آزمون‌های ۵ تا ۸ هم استفاده کنید.

بارم‌بندی درس عربی زبان قرآن (۲)

نوبت دوم	نوبت اول	مهارت‌های زبانی
۲ نمره	۲ نمره	مهارت واژه‌شناسی
۷ نمره	۷ نمره	مهارت ترجمه به فارسی
۷/۵ نمره	۷/۵ نمره	مهارت شناخت و کاربرد قواعد
۳ نمره	۳ نمره	مهارت درک و فهم
۰/۵ نمره	۰/۵ نمره	مهارت مکالمه
۲۰ نمره	۲۰ نمره	جمع

فهرست

صفحة پاسخ‌نامه	صفحة آزمون	نوبت	آزمون شماره
۲۸	۳	اول	آزمون شماره ۱ (طبقه‌بندی‌شده)
۲۹	۵	اول	آزمون شماره ۲ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۰	۷	اول	آزمون شماره ۳ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۱	۹	اول	آزمون شماره ۴ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۲	۱۱	دوم	آزمون شماره ۵ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۳	۱۳	دوم	آزمون شماره ۶ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۴	۱۵	دوم	آزمون شماره ۷ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۵	۱۸	دوم	آزمون شماره ۸ (طبقه‌بندی‌شده)
۳۶	۲۰	دوم	آزمون شماره ۹ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۶	۲۲	دوم	آزمون شماره ۱۰ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۸	۲۴	دوم	آزمون شماره ۱۱ (طبقه‌بندی‌نشده)
۳۸	۲۶	دوم	آزمون شماره ۱۲ (طبقه‌بندی‌نشده)
۴۰			درسنامهٔ توب برای شب امتحان

رده	عنوان	مدت آزمون: ٧٠ دقیقه	کلیه رشته‌ها به جز رشته انسانی	عربی زبان قرآن (۲)
ردیف	آزمون شماره ۱	نوبت اول پایه یازدهم دوره متوسطه دوم	kheilisabz.com	شنبه
۱	ترجم الكلمات التي تحتها خط.	پوچه‌ها متنه درس رو فوب بفونین لطفا! پون معالما معمولاً بپور سوال‌ها رو از متنه درس می‌درن!	درس اول	٥/٥
۲	اذكر المثل الإنجليزي للكلمات التي تحتها خط.	این سوال، نقش کلمه روی فوار، همبا برایه! نگاهی به قواعد کتاب دهمتن بندازین!	أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ أَنْعَمْهُمْ لِعِبَادَةِ.	١/٥
۳	عيّن اسم المكان في هذه الجملة ثم ترجمة.	اسم مکان وزن‌های مخصوصی داره!	قَرِيبٌ مِنْ بَيْتِنَا مَكْتُبَةٌ وَاسِعَةٌ فِيهَا كُتُبٌ قَيْمَةٌ.	٥/٥
٤	عيّن اسم التفضيل في هاتين الجملتين ثم ترجمة اسم التفضيل فقط.	اسم تفضیل پیشتر بر وزن «أفعى» میار. (الف) لَيْسَ شَيْءٌ أَقْتَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْحُلُّ الْخَسِنِ.	أَلَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ	١
٥	أكتب في الفراغ عددً مناسباً.	مواستون به اون دو کلمه قاض هم باشه!	سَعْةٌ وَ حَمْسُونَ زَائِدَ سَيَّةٌ وَ ثَلَاثِينَ يُسَاوِي ..	٥/٢٥
٦	عيّن اسم الفاعل أو اسم المفعول أو اسم المبالغة. (اثنين)	اینم یه دوره‌ای از سال قبله. درس آفر!	الـ (الف) إِنَّ اللَّهَ عَفَّارُ الدُّنُوبِ.	٥/٥
٧	رتّب الكلمات و اكتب جملة صحيحة كاملة.	مکالمه‌های کتاب رو فوب باد بگیرین، پون این سوال از مکالمه هر درس میار. باید همراه‌سازی کنید شما!	«بِكُمْ - السَّرَّاويلُ - تُوْمَانٍ - هَذِهِ -؟»	٥/٢٥
٨	ترجم الجملة إلى الفارسية المألوفة.	مواستون پاشه علاوه بر این که معنی کلامات رو درست هی نویسن، همراه‌سازیون هم فارسی باشه؛ یعنی سافهر عربی رو وارد فارسی کنین!	هُوَ مُحاوِلٌ قَبِيحٌ لِكَسْفِ أَسْرَارِ النَّاسِ لِضَطِحِهِمْ.	١
٩	أكتب في الفراغ الكلمتين المترادفتين والكلمتين المتضادتين. (كلمة واحدة زائدة)	برای متراود و متفرق‌ها، همبا به بیرون‌های که توی درس تامه‌ها برآتون آورديم، یه نگاهی بندازین.	(إِنْ - بَعِيدٌ - دَنَا - ذَبَّ - بَعْدٌ) ≠ (الف) =	٥/٥
١٠	ترجم الكلمات التي تحتها خط.	تو این سوال باید نوع و زمان فعل رو فوب تشیفین بدین!	الـ (الف) الْمُؤْمِنُ ابْتَدَعَ عَنِ الْمُعَاصِي .	١/٥
١١	ترجم الجملتين إلى الفارسية المألوفة.	ب) جالس العلماء و العقلاء.	ج) قَدْ حَرَمَ اللَّهُ الْحَمْرَ.	٢
١٢	أجب عن السؤال حسب الصورة.	د) سَيَنْسَحِبُ الْعَدُوُّ مِنْ أَرَاضِنَا.	ه) يَسْتَخْدِمُ الْمُدَرَّسُ أَسَلِيبًا جَدِيدًا فِي التَّدْرِيسِ.	٥/٢٥
١٣	عيّن فعل الشرط في الجملة الأولى و جواب الشرط في الجملة الثانية ثم ترجم الجملتين.	فارسی روان فراموش نشه، مواستون به اسلوب شرط و ماضی استمراری هم باشه!	الـ (الف) (وَ مَا تُقدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يِعْلِمُ	١/٥
١٤	عيّن الفعل المناسب للفراغ.	ب) كان الطالب يسأل معلم علم الأحياء تعنتاً.	الـ (الف) يا تلاميذ رجاء شماریکم بیدقه .	١/٧٥
١٥	أجب عن السؤال حسب الصورة.	غ فعل شرط معمولاً پسیبه به اداد شرط.	ب) إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ تَنَصَّعَ الْكَلَامُ.	١/٥
١٦	أجب عن السؤال حسب الصورة.	ه) هم باشه تا بتونین فعل شرط معمولاً رو انتقام کشی، فدمتا فعل شرط هم مجهومه، از ما گفتن بود!	ج) الطالبات بدون إذن المعلمة.	١/٧٥

نمره	kheilisabz.com	مدت آزمون: ٧٠ دقیقه	كلیه رشته‌ها بهجز رشته انسانی	عربی زبان قرآن (٢)
٥/٥	نوبت اول پایه یازدهم دوره متوسطه دوم	فقط می‌تونم بگم وقت کنید!	آزمون شماره ١	ردیف ١٥
١/٥	٢) دانشمند مرده، هم‌چنان زنده است. ٢) که از دستورات معلم سرپیچی نکند.	٢) دانشمند زنده است اگرچه مرده باشد. ١) از دستورات معلم سرپیچی نمی‌کند.	انتخب الترجمة الصحيحة. (الف) العالم حي و إن كان ميتاً. (ب) أن لا يعصي أوامر المعلم.	١٦
١/٥	كان في الصف الحادي عشر طالب مشاغب يصر الطالب يسلوكيه يتكلم مع الذي خلقه و يلتقي تارة إلى الوراء شاهده مرأة المعلم وهو يهيم إلى الذي يجلس جنبه. فحزن أحد الطالب من أعماله فذهب عند المعلم فقال له: أريد أن أكتب إنشاء حول الآداب في مجلس الدروس. فقال المعلم: فكراً رائعة. عليك أن تطالع كتاب «منية المريد» لزين الدين العاملي فهو يساعدك على كتابة إنشائك إن تقرأ إنشائك أمام الطالب فسوف يتقبلاه زميلك المشاغب و هذا قسم من إنشائه: لطالب في محضر المعلم آداب فأهمها: ٢) الجلوس أمامه يأدب والاستماع إليه بدقة و عدم الالتفات إلى الوراء إلا للضرورة. ب) هل كان الطالب المشاغب ينفع الطالب يسلوكيه؟ ج) عن أي موضوع كان إنشاء أحد الطالب؟ ه) لمن كتاب «منية المريد»؟ أي جملة في النص من آداب الطالب في محضر المعلم؟ ١) أن يلتقي إلى الوراء و عدم الاستماع إليه.	١) أن لا يتكلم مع غيره من الطالب عندما يدرس المعلم. (الف) في أي صفت الطالب؟ ج) في أي حالة شاهد المعلم الطالب المشاغب؟ ه) لمن كتاب «منية المريد»؟ أي جملة في النص من آداب الطالب في محضر المعلم؟ ١) أن يلتقي إلى الوراء و عدم الاستماع إليه.	اقرأ النص التالي ثم أجب عن الأسئلة التالية.	١٧
٥/٥	زيان پیزی هر در ک متون نیست. فوب متن رو بفونین؛ لارم نیست معنی کل کلمه‌ها رو بفونین. فقط مفهوم کل متون رو در باید!	٢) عدم التكلم مع بقية الطالب عند التدريس.	درس سوم	١٨
٥/٥	هتما به بسول فمع مكسر توی درس تامه‌ها وقت کنید.	ب) بذر: (الف) أغصان:	أكتب مفرد أو جمع الكلمتين.	١٩
١/٥	علامت‌های معرف و تکره که یادتون هست؟!	ترجم هذه العبارة حسب قواعد المعرفة والنكارة ثم عين المعرفة. (فيها مصبح المصباح في زجاجة)	٢٠	
١/٥	مهارت واژه شناسیون رو مهک برزیند. هتما به قسمت کلمات موم هر درس مراجعه کنین!	ضع في المربع العدد المناسب. «كلمات زائدتان» ١) المعمّر ٢) الإلتفاف ٣) السوار ٤) المحيط الهدائي ٥) السائق ٦) المواقف ٧) الإشعاع ٨) المزارع	ضع في المربع العدد المناسب. «كلمات زائدتان»	٢١
١/٥	متن درس‌ها و تمرین‌ها، کاندیدای طرح این سوالات!	الف) السجدة الخاتمة شجرة تنمو في بعض الغابات الإستوائية: درخت درختی است که در برخی جنگل‌های استوایی ب) إزرعوا واغرسوا والله ما عمل الناس عملاً أحل و لا أطيب منه: و به خدا سوگند مردم کاری و از آن انجام نداده‌اند.	املاً فراغات الترجمة الفارسية.	٢٢
١	تمرین‌ها هم توی این نوع سوال، مهمن!	ترجم إلى الفارسية المألوفة. عالِمٌ يُتَّسِّعُ يُعلِّمُهُ خَيْرٌ مِّنْ أَنْفُسِهِ.	درس چهارم	٢٣
٥/٥	سه تا کلمه ارتباط معنایی دارن. اون یکی معمولانه بتره! معمولانه بتره!	عین الكلمة الغريبة في المعنى. (الف) لب (ب) سروال	٢٤	
١	پیشتر عبارت‌های کتاب‌های هدید از قرآن و احادیث گرفته شده. لطفاً و هتما فوب این عبارت‌ها رو باید بگیرین، هون پای ثابت امتحانا هستن!	ترجم الجملة إلى الفارسية المألوفة. (وَ لَا تُقْرَأُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ)	٢٥	
٢٠	جمع نمرات	موفق باشید	آزمون نوبت اول	٢٦

ردیف	آزمون شماره ۹	عربی زبان قرآن (۲)	كلیه رشته ها به جز رشته انسانی	مدت آزمون: ۷۰ دقیقه	kheilisabz.com
۱	(الف) مهارت واژهشناسی (۲ نمره) ترجم الكلمات التي تحتها خط. جاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ قَالَ: عَلَمْنِي حُلْقًا يَجْمَعُ لِي حَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَة. قَالَ: لَا تَكْذِبْ.	آزمون نوبت دوم پایه یازدهم دوره متوسطه دوم	نوبت دوم پایه یازدهم دوره متوسطه دوم	نوبت دوم پایه یازدهم دوره متوسطه دوم	نمره
۲	اكتب في الفارغ الكلمتين المترادفتين والكلمتين المتضادتين. (كلمة واحدة زائدة) «قيام - دياج - بعث - جلوس - أرسل» (الف) ≠ =	اكتب في الفارغ الكلمتين المترادفتين والكلمتين المتضادتين. (كلمة واحدة زائدة)	جاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ قَالَ: عَلَمْنِي حُلْقًا يَجْمَعُ لِي حَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَة. قَالَ: لَا تَكْذِبْ.	جاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ قَالَ: عَلَمْنِي حُلْقًا يَجْمَعُ لِي حَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَة. قَالَ: لَا تَكْذِبْ.	۰/۵
۳	اكتب مفرد أو جمع الكلمتين. (الف) رُملاء:	اكتب مفرد أو جمع الكلمتين.	ب) بهيمة:	ب) بهيمة:	۰/۵
۴	عيّن الكلمة الغريبة في المعنى. (الف) كلام (ب) أكرم حَدَّثَ أَبْيَضَ تَكَلَّمَ أَصْفَرَ	عيّن الكلمة الغريبة في المعنى. حَدَّثَ أَبْيَضَ تَكَلَّمَ أَصْفَرَ حَدَّثَ أَبْيَضَ تَكَلَّمَ أَصْفَرَ	۰/۵
۵	(ب) مهارت ترجمة به فارسي (۷ نمره) ترجم هذه الجمل إلى الفارسية المألوفة. (الف) أَتَقْرَئُ النَّاسَ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَ عَلَيْهِ. ج) مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْإِجَابَةُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ وَ الْمُعَارَضَةُ قَبْلَ أَنْ يَقْفَمْ. ه) لَا بُدَّ أَنْ تَعْلَمَ أَنْ تَبَدُّلُ الْمُفَرَّدَاتِ بَيْنَ الْلُّغَاتِ فِي الْعَالَمِ أَمْ طَبِيعِي.	ترجم هذه الجمل إلى الفارسية المألوفة.	ب) كَانَ عُمُرُ شِيلِ حَسَنَةَ عَشَرَ عَامًا حِينَ يَدَأُ ثِبَرَةً بِدِرَاسَةِ الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ. د) أَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفِيْسٍ لَا تَشْبِيْعٍ.	ب) كَانَ عُمُرُ شِيلِ حَسَنَةَ عَشَرَ عَامًا حِينَ يَدَأُ ثِبَرَةً بِدِرَاسَةِ الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ. د) أَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفِيْسٍ لَا تَشْبِيْعٍ.	۰/۵
۶	انتخب الترجمة الصحيحة. (الف) 《يقولون ياً فواهِمْ ما لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ》 ۱) با دهانشان آن چه را که در قلب هایشان نیست می گویند و خدا به دروغی که بر زبان می رانند، آگاه است. ۲) با دهان هایشان آن چه را که در دل هایشان نیست می گویند و خدا به آن چه پنهان می کنند، داناتر است. ب) قُلِ الْحَقُّ وَ إِنْ كَانَ مُرَأً. ۱) حق را می گوییم آن چنان که تلخ است.	انتخب الترجمة الصحيحة.	ب) قُلِ الْحَقُّ وَ إِنْ كَانَ مُرَأً. ۱) حق را بگو، هر چند تلخ باشد.	ب) قُلِ الْحَقُّ وَ إِنْ كَانَ مُرَأً. ۱) حق را بگو، هر چند تلخ باشد.	۰/۵
۷	اماً فراغات الترجمة الفارسية. (الف) إِنَّ مِنْ شَرِّ عِبَادِ اللَّهِ مِنْ تُكَرِّهَةُ مُجَالَسَتِهِ لِفُحْشِيِّهِ. از با او به خاطر گفتار و کردار زشنش، ناپسند شمرده شود. ب) قَرَرَ أَرْبَعَةُ طَلَابٌ أَنْ يَغْبِيُوا عَنِ الْإِمْتِحَانِ فَأَنْصَلُوا بِالْأَسْتَادِ هَاتِفِيَاً وَ قَالُوا لَهُ: أَحَدُ إِطَارَاتِ سَيَارَتِنَا الْفَجَرُ، وَ لَا تَوَجُّدُ سَيَارَتُنَا إِلَى الْجَامِعَةِ وَ لَنْ نَسْتَطِعَ الْحُضُورَ. چهار دانشجو که در امتحان غیبت کنند و با استاد تماس تلفنی گرفتند و به او گفتند: «..... خودروی ما ترکید و خودرویی نیست که ما را به منتقل کند و حاضر شویم.»	اماً فراغات الترجمة الفارسية.	با او به خاطر گفتار و کردار زشنش، ناپسند شمرده شود. ب) قَرَرَ أَرْبَعَةُ طَلَابٌ أَنْ يَغْبِيُوا عَنِ الْإِمْتِحَانِ فَأَنْصَلُوا بِالْأَسْتَادِ هَاتِفِيَاً وَ قَالُوا لَهُ: أَحَدُ إِطَارَاتِ سَيَارَتِنَا الْفَجَرُ، وَ لَا تَوَجُّدُ سَيَارَتُنَا إِلَى الْجَامِعَةِ وَ لَنْ نَسْتَطِعَ الْحُضُورَ. چهار دانشجو که در امتحان غیبت کنند و با استاد تماس تلفنی گرفتند و به او گفتند: «..... خودروی ما ترکید و خودرویی نیست که ما را به منتقل کند و حاضر شویم.»	با او به خاطر گفتار و کردار زشنش، ناپسند شمرده شود. ب) قَرَرَ أَرْبَعَةُ طَلَابٌ أَنْ يَغْبِيُوا عَنِ الْإِمْتِحَانِ فَأَنْصَلُوا بِالْأَسْتَادِ هَاتِفِيَاً وَ قَالُوا لَهُ: أَحَدُ إِطَارَاتِ سَيَارَتِنَا الْفَجَرُ، وَ لَا تَوَجُّدُ سَيَارَتُنَا إِلَى الْجَامِعَةِ وَ لَنْ نَسْتَطِعَ الْحُضُورَ. چهار دانشجو که در امتحان غیبت کنند و با استاد تماس تلفنی گرفتند و به او گفتند: «..... خودروی ما ترکید و خودرویی نیست که ما را به منتقل کند و حاضر شویم.»	۱/۵
۸	(ج) مهارت شناخت و کاربرد قواعد (۷/۵ نمره) ترجم الأفعال التي تحتها خط.	عيّن نوع الأفعال في الجمل الثالثية.	ب) أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ، أَشْكُرُوا رَبَّكُمْ. د) إِنِّي سَوْفَ أَسْافِرُ لِرِيَاضَةِ الْعَقَبَاتِ الْمَقَدَّسَةِ.	ب) أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ، أَشْكُرُوا رَبَّكُمْ. د) إِنِّي سَوْفَ أَسْافِرُ لِرِيَاضَةِ الْعَقَبَاتِ الْمَقَدَّسَةِ.	۱
۹	عيّن نوع الأفعال في الجمل الثالثية.	عيّن نوع الأفعال: اسم الفاعل، أو اسم المفعول، أو اسم المبالغة، أو اسم المكان، أو اسم التفضيل. (اثنين)	ب) يَا حَاجُ، رَجَاء، رَاجِعٌ طَبِيباً.	ب) يَا حَاجُ، رَجَاء، رَاجِعٌ طَبِيباً.	۰/۵
۱۰	عيّن نوع الأسماء: اسم الفاعل، أو اسم المفعول، أو اسم المبالغة، أو اسم المكان، أو اسم التفضيل. (اثنين)	عيّن جواب الشرط، ثم عيّن الترجمة الصحيحة.	الف) هُنَاكَ مَطَابِعٌ كَثِيرَةٌ فِي سَاحَةِ انْقلَابٍ.	الف) هُنَاكَ مَطَابِعٌ كَثِيرَةٌ فِي سَاحَةِ انْقلَابٍ.	۰/۵
۱۱	عيّن جواب الشرط، ثم عيّن الترجمة الصحيحة.	إن صبرت حصلت على التجاج في حياتك.	۱) قطعاً أَنْ صبر كنی، موفقیت را در زندگی به دست می آوری.	۱) قطعاً أَنْ صبر كنی، موفقیت را در زندگی به دست می آوری.	۰/۵
۱۲	عيّن جواب الشرط، ثم عيّن الترجمة عدداً مناسباً.	عيّن جواب الشرط، ثم عيّن الترجمة عدداً مناسباً.	عشرون زائد عشرة يساوی	عشرون زائد عشرة يساوی	۰/۵

رده	kheilisabz.com	مدت آزمون: ٧٠ دقیقه	كلية رشته‌ها به جز رشته انسانی	عربی زبان قرآن (۲)
نوبت دوم پایهٔ یازدهم دورهٔ متوسطه دوم	آزمون شمارهٔ ۱	رده		
۱	ب) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُنَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ﴾	ترجم هاتین الآیتین حسب القواعد التي قرأتها.	۱۳	
۱	ب) ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَّا فَلْمَ ثُؤْمِنُوا﴾	الف) ﴿لَئِنْ تَنَالُوا الْأَبْرَارَ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا حُبِّبُوكُمْ﴾ ترجم هاتین الآیتین حسب القواعد التي قرأتها.	۱۴	
۱	ب) كانَ سَعِيدٌ يُسَاعِدُ صَدِيقَهُ.	الف) ﴿عَلَى اللَّهِ فَلَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ترجم هاتین الجملتين حسب القواعد التي قرأتها في معانی الأفعال الناقصة.	۱۵	
۱		الف) <u>يَكْتُبُ الْمُدَرِّسُ قَوَاعِدَ الدَّرِّيسِ عَلَى الْلَّوْحِ</u> . اذکر محل الإعرابي للكلمات التي تحتها خط.	۱۶	
د) مهارت درک و فهم (۳ نمره)				
۱/۵	ب) <u>بعض</u> في الفراغ كلمة مناسبة من الكلمات التالية. (كلمتان زائدتان) «غايةٌ - السر وال - البرنامُج - مُحاصرَة - السرير - السُّقُن - مُخضَّر - المُفَرِّدَات - الشَّفَافَة»	ضع في الفراغ كلمة مناسبة من الكلمات التالية. (كلمتان زائدتان)	۱۷	
	الف) <u>أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَضَبَّحُ الْأَرْضُ</u> .	الف) <u>أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَضَبَّحُ الْأَرْضُ</u> .		
	ج) إنَّ هِيَ القيمة المُسْتَرَكَةُ بَيْنَ جماعةِ مِنَ النَّاسِ.	ج) إنَّ هِيَ القيمة المُسْتَرَكَةُ بَيْنَ جماعةِ مِنَ النَّاسِ.		
	ه) آلَّا شَرَفُ قِطْعَةٍ قُماشٍ تَوْضَعُ عَلَى..... .	ه) آلَّا شَرَفُ قِطْعَةٍ قُماشٍ تَوْضَعُ عَلَى..... .		
۱/۵	ب) <u>كتاب</u> صديقٌ يُتقَدِّمُ منْ مُصَبِّبَةِ الْجَهْلِ . د) <u>السوق</u> تَرْكُ أوَامِرَ اللَّهِ وَأُرْتِكَابُ الْمَعَاصِي . و) <u>تسمى</u> مَظَاهِرُ التَّقْدِيمِ فِي مَيَادِينِ الْعِلْمِ وَالصَّنَاعَةِ وَالْأَدَبِ حَضَارَةً .	عيين الصحيح والخطأ حسب الحقيقة.	۱۸	
	الف) مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ هَمَّ سُجَّاعٌ . ج) عِلْمُ الْأَحَيَا عِلْمٌ مُطَالَعَةٌ حَوَّاَصُ الْعَاصِرِ . ه) <u>المُشَاغِبُ</u> هُوَ الَّذِي يُسَبِّبُ مَشَاكِلَ وَيَضُرُّ النَّظَمَ .	الف) مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ هَمَّ سُجَّاعٌ . ج) عِلْمُ الْأَحَيَا عِلْمٌ مُطَالَعَةٌ حَوَّاَصُ الْعَاصِرِ . ه) <u>المُشَاغِبُ</u> هُوَ الَّذِي يُسَبِّبُ مَشَاكِلَ وَيَضُرُّ النَّظَمَ .		
۰/۲۵		ه) مهارت مکالمه (۵/۰ نمره) أجب عن السؤال التالي. بِمَ تُسافِرُ إِلَى مَشَدِّد؟	۱۹	
۰/۲۵		رَبَّ الكلمات و اكتب سؤالاً و جواباً صحيحاً. «بِأَلْمٍ - رَأْسِي - فِي - بِكَ - أَشْعَرُ - مَا - ؟ - .»	۲۰	
۲۰	جمع نمرات	موفق باشید		

پاسخنامه تشریحی

ترجمه عبارت: «هر چه از خوبی برای خودتان پیش بفرستید، آن را نزد خدا می‌باید.»

ب) «هرگاه عقل کامل شود، سخن کم می‌شود.» «إذاً» ادات شرطی است که تغییر ظاهری در فعل‌های شرط و جواب شرط به وجود نمی‌آورد، ضمن این که اصلاً وقتی فعل‌های شرط و جواب شرط ماضی باشند تغییری در ظاهرشان نخواهیم دید. خلاصه! «نقض» جواب شرط است. فعل جواب شرط از ادات شرط کمی دورتر است!

۱۴- الف) ای دانش‌آموزان، تمرين‌هایتان را به دقت

بنویسید بنویس

چون «تلامیذ» جمع مذکور است باید از فعل جمع مذکور استفاده کنیم. «أُكْثُب» فعل مفرد مذکور و «أُكْثُبًا» متناسب.

ب) إنْ تَصْرُّ صَدِيقَكَ فَهُوَ يُسَايِدُكَ أَيْضًا: اگر دوست را یاری کنی، او هم به تو کمک خواهد کرد.

«إن» ادات شرط است و باعث می‌شود فعل بعدش تغییر کند. پس «تَصْرُّ» غلط است! از طرفی ضمیر «كَ» نشان می‌دهد که باید از فعل مذکور استفاده کنیم. «تَصْرُّ» فعل مؤنث است.

ج) دانش‌آموزان بدون اجازه معلم

حرف نمی‌زنند حرف نمی‌زنند حرف نمی‌زنید

اولاً که «الطلابات» جمع است، پس «لا تَتَكَلَّمُ» که مفرد است می‌رود پی سرنوشت‌شناختی، جمله دارد درباره دانش‌آموزان صحبت می‌کند و باید از فعل سوم شخص استفاده کنیم. «لا تَتَكَلَّمُ» فعل دوم شخص است.

۱۵- الف) گزینهٔ ۱ در گزینهٔ ۲ «إنْ ترجمة نشده و جای «مرده» و «زنده» عوض شده است.

ب) گزینهٔ ۲ «أنْ + فعل مضارع» به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود. ضمن این که «أوامر» جمع است.

۱۶- **ترجمه عبارت:** در کلاس یازدهم، دانش‌آموزی اخلاقگر بود که با رفتارش به دانش‌آموزان ضرر می‌رساند، با پشت سری اش حرف می‌زد و یک بار به عقب برمه گشت. معلم یک بار او را دید در حالی که با کسی که کنارش نشسته بود، آهسته صحبت می‌کرد (بچیچ می‌کرد). یکی از دانش‌آموزان از کارهایش ناراحت شد و نزد معلم رفت و به او گفت: «می‌خواهم انشایی درباره آداب کلاس درس بنویسم». معلم (در پاسخ) گفت: «ایدهٔ جالبی است. باید کتاب «منیة المرید» زین‌الدین عاملی را مطالعه کنی که آن، به تو در انشایت کمک می‌کند. اگر انشایت را مقابله دانش‌آموزان بخوانی، هم کلاسی اخلاقگرт هم آگاه خواهد شد.» این، بخشی از انشایش است:

دانش‌آموز در پیشگاه معلم، آدابی دارد که مهم‌ترین‌شان عبارت‌اند از:
 ۱) هنگامی که معلم در حال درس دادن است، با کسی از دانش‌آموزان صحبت نکند.
 ۲) با ادب مقابله بنشینند و به دقت به او گوش کند و جز به هنگام ضرورت، به عقب رو برنگردانند.

الف) الحادي عَشَر. دانش‌آموزان در کدام کلاس هستند؟ یازدهم.

ب) لا: هُوَ كَانَ يَصْرُّ الطَّلَابَ إِسْلُوكِيَّه. آیا دانش‌آموز اخلاقگر با رفتارش به دانش‌آموزان

سود می‌رساند؟ نه؛ او با رفتارش به دانش‌آموزان، ضرر می‌رساند.

ج) عَنْدَمَا يَهْمِسُ إِلَى الَّذِي يَجْئِسُ جَبْنَهُه. معلم در چه حالتی دانش‌آموز اخلاقگر را دید؟

هنگامی که با کسی که کنارش نشسته بود، آهسته حرف می‌زد.

د) آدَابُ الطَّالِبِ فِي مَجْلِسِ الدَّرْسِين. انشایی یکی از دانش‌آموزان در مورد چه چیزی بود؟

آداب دانش‌آموز در کلاس درس.

ه) زین‌الدین عاملی. کتاب «منیة المرید» برای چه کسی است؟ برای زین‌الدین عاملی.

و) کدام جمله در متن از آداب دانش‌آموز در محضر معلم است؟

(۱) که به پشت سر برگرد و به او گوش نکند.

(۲) هنگام آموزش با بقیه دانش‌آموزان، حرف نزند.

آزمون شماره ۱ (نوبت اول)

۱- آلوهشدن به گناه (چه) بد کاری است.

۲- «أَحَبُّ»: مبتدا و مرفوع (اسم معرفه ابتدای جمله، مبتدا است)، «عِبَاد»: مضافق‌الیه و مجرور (مضافق‌الیه بیشتر وقتها **بـ** می‌گیرد)، «أَنْفَعُ» خبر و مرفوع (اسم معرفه ای که معنای مبتدا را کامل کند، خبر است) و «عِبَاد»: مجرور به حرف جز (اسم‌های بعد از حرف جز **لـ**, **يـ**, **فـ** و ...) مجرور به حرف جزند. این اسم‌ها بیشتر وقتها **بـ** دارند).

ترجمه عبارت: محبوب‌ترین بندگان خداوند، سودمندترین‌شان برای بندگانش است.

۳- اسم مکان بر وزن‌های **مُفْعَل** و **مُفْعَلَةً** می‌آید، درست مثل «مَكْتَبَةً»

ترجمه عبارت: (نژدیک خانهٔ ما کتابخانهٔ بزرگی هست که در آن کتاب‌های ارزشمندی وجود دارد.

۴- اسم تفضیل بیشتر وقتها بر وزن **أَعْفَل** می‌آید. دو کلمه «حَيْرُ» و «شَرَّ» هم به شرطی که مضافق شوند یا بعدشان «مِن» بباید، اسم تفضیل‌اند. پس در «الف» «حَيْرُ» و در «ب» «أَشْقَل» اسم تفضیل‌اند.

ترجمه عبارت: الف) شب قدر از هزار شب، بهتر است.

ب) در ترازوی اعمال، چیزی سنگین‌تر از اخلاق خوب نیست.

۵- **تَلَائِثٌ وَ تَسْعِيَةٌ** پنجاه و هفت به اضافه سی و شش برابر است با نود و سه.

۶- «عَفَّار» اسم مبالغه است. چرا؟ چون بر وزن **فَعَال** است. اسم مفعول هم از فعل‌هایی که سوم شخص مفردانش سه حرف است، بر وزن **مَفْعَول** می‌آید؛ پس «مَعْبُود» اسم مفعول است.

ترجمه عبارت: الف) بی‌شک خدا بسیار آمرزندۀ گناهان است.

ب) ای معبدی (پرسیده‌شدۀ‌ای) که شریکی نداری.

۷- بهبهان زبان است و مکالمه‌اش در جملات پرسشی، ادات پرسشی ابتدای جمله می‌آید.

ب) کم توانی **هُلْهُه السَّرَّاوِيلُ**؟: این شلوارها چند توان است؟

۸- آن تلاشی زشت برای نمایاندن رازهای مردم به منظور رسواکردن‌شان است.

۹- الف) إِثْمٌ = ذَنْب: گناه // ب) نژدیک شد ≠ بَعْد: دور شد

کلمه اضافی: بَعْدِ: دور

۱۰- الف) مؤمن از گناهان دوری کرد. («إِبْتَعَدَ» فعل ماضی باب افعال است).

ب) با دانشمندان و خردمندان **هَمْنَشِيْنِي** کن. («جَالِش» فعل امر باب مفاعله است).

ج) خداوند، شراب را حرام کرده است. («حَرَام» فعل ماضی باب تعییل است. ضمن این که

ف) باعث شده این فعل به صورت ماضی نقلي ترجمه شود).

د) دشمن از سرزمین‌های ما عقب‌نشینی خواهد کرد. («سَيِّنْسَحِبُ» فعل مستقبل و از باب انفعال است).

ه) معلم در درس دادن، شیوه‌هایی جدید را استفاده می‌کند. («يَسْتَخْدِمُ» فعل مضارع باب است).

و) آن مرد را از غرق‌شدن نجات بده. («أَنْقَذَ» فعل امر بباب إفعال است).

۱۱- الف) هر چه از نیکی اتفاق کنید، خداوند به آن دانست. («تُنْفِقُوا» فعل شرط است

و به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود. جمله «إِنَّ اللَّهُ ...» هم جواب شرط است و

ف) ابتدای آن ترجمه نمی‌شود).

ب) دانش‌آموز از معلم زیست‌شناسی برای مج‌گیری سوال می‌کرد. (یادتان هست که

«كَانَ + مضارع» را به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌کردیم؟!)

۱۲- لـ. هَذِهِ سَبُورَةٌ. آیا این پنجه است؟ نه؛ این یک تخته‌سیاه است.

۱۳- الف) «تَقدَّمُوا» فعل شرط است. چرا؟ چون چسبیده به ادات شرط (ما) و «ن» اش

هم حذف شده‌ا ب نیست بدانید که «تَجْدُوا» هم فعل جواب شرط است.

۱۷- الف) أغصان مفرد ← غُصْن (شاخه)

ب) بَذْر جمع ← بَذْرَهَا (دانهها)

۱۸- در آن چراغی هست. آن چراغ در شیشه‌ای هست.

در ترجمة اسم‌های نکره مثل «مصابح» و «زجاجة» از «یک، ی» کمک می‌گیریم.
«المصباح» هم چون «ال» دارد، معرفه است. در ترجمه‌اش هم از «آن» استفاده کردیم.

۱۹- ۱) الْمَعْمَرُ هُوَ الَّذِي يَعْطِيهِ اللَّهُ عُمْرًا طَوِيلًا: کهنسال، کسی (چیزی) است که خداوند به او عمر درازی می‌دهد.

۲) الْإِلْتِفَافُ هُوَ التَّجْمُعُ وَالْوَرَاثُ حَوْلَ شَيْءٍ: به دور چیزی پیچیدن، جمع‌شدن و چرخش دور چیزی است.

۳) السُّوارُ زِينَةٌ مِنَ الدَّهْبِ أَوِ الْفِضَّةِ: دستبند، زینتی از طلا یا نقره است.

۴) الْمَحِيطُ الْهَادِئُ هُوَ بَحْرٌ كَبِيرٌ يُعَادِلُ ثُلُثَ الْأَرْضِ: اقیانوس آرام، دریای بزرگی است که معادل یک سوم زمین است.

۵) الْمُواضِفَاتُ هِيَ صِفَاتُ أَخَدٍ أَوْ شَيْءٍ: مشخصات، ویژگی‌های یک نفر یا یک چیز است.

۶) الْمَزَارِعُ هُوَ الَّذِي يَعْدِلُ فِي الْمَرْعَةِ: کشاورز کسی است که در مزرعه کار می‌کند.

کلمات اضافی: **التَّائِنَةِ رَانِدَه / الْأَسْتِعَالِ سُوكِتَنِ**

۲۰- الف) درخت خفه کننده، درختی است که در برخی جنگل‌های استوایی رشد می‌کند.

ب) کشاورزی کنید و نهال بکارید. به خدا سوگند مردم کاری حلال‌تر و خوب‌تر از آن انجام نداده‌اند.

۲۱- دانشمندی که از دانشش سود برده می‌شود، بهتر از هزار عابد است. دقّت کنید که «يُتَّسَعُ» فعل مجہول است.

۲۲- الف) مغز میوه دوستداشتن

دوستی دوستداشتن

ب) شلوار پیراهن ماهی پیراهن زنانه

۲۳- از چیزی که نسبت به آن علم نداری، پیروی نکن. (ترکیب لیس + ل + اسم (ضمیر) مفهوم «نداشتن» را می‌سازند).

۹- الف) «أَنْفِقُوا» فعل امر از باب إفعال، «رَزَقْنَا» فعل مضارع است.

ترجمه عبارت: «از آن‌چه به شما روزی دادیم، اتفاق کنید، قبل از آن‌که روزی باید که در آن داد و ستدی و دوستی‌ای و شفاعتی نیست.»
ب) «رَاجِعٌ» فعل امر از باب مفعولة است.

ترجمه عبارت: «ای حاجی، لطفاً به پرشک مراجعه کن.»

۱۰- الف) جمع اسم مکان بر وزن «مَفَاعِلٌ» می‌آید؛ مثل همین «مَطَابِعٌ» که جمع «مَطَبَعَةٌ» است.

ترجمه عبارت: «جایخانه‌های بسیاری در میدان انقلاب هست.»

ب) اسم مبالغه بر وزن «فَقَالٌ» می‌آید؛ مثل «الْتَّوَابِينَ».»

ترجمه عبارت: «قطعاً خداوند بسیار توبه کنندگان را دوست دارد.»

۱۱- گزینه «۲» «إِنْ» ادات شرط به معنای «اگر» است و نباید آن را با «إِنْ: قطعاً» اشتباه بگیریم. ضمن این‌که در «الف» ضمیر «ك» ترجمه نشده است.

۱۲- ثالثین: بیست به اضافة ده مساوی است با سی.

۱۳- الف) به نیکی دست نخواهد یافت تا این‌که از آن‌چه دوست دارید، اتفاق کنید. («لَئِنْ» و «حَتَّى» هر دو باعث شدن «ن» از فعل‌های «تَنَالُوا» و «تُحْبِبُوا» حذف شود.)

هم‌چنین «لَئِنْ + مضارع: مستقبل منفي» و «حَتَّى + مضارع: تا + مضارع التزامي» ب) می‌خواهد که سخن خدا را تغییر دهدن. («أَنْ» خودش به صورت «ك» ترجمه می‌شود و فعل بعدش هم به صورت مضارع التزامي)

۱۴- الف) مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند. («لِ» امر بر سر صیغه‌های اول شخص و سوم شخص به معنای «باید» است، چون قبلش «فَ آمده «لِ» ساکن شده. ضمناً آخر فعل هم برای راحتی در تلفظ، کسره گرفته است.)

ب) اعراب گفتند: «ایمان آوردیم» بگو ایمان نیاورده‌اید. («لَمْ + فعل مضارع: مضارع منفي (ساده یا نقلي)»)

۱۵- الف) سعید به دوستش کمک کرده بود. («کَانَ + فعل مضارع: مضارع بعيد» ب) سعید به دوستش کمک می‌کرد. («کَانَ + فعل مضارع: مضارع استمراري»)

۱۶- «المَدْرَسَ» «مُ» دارد و انجام‌دهنده فعل «يَكْتُبُ» است. پس فاعل است. «فَوَاعِدَ» «ـةـ» دارد و کاری رویش انجام شده، پس مفعول به است. «الْدَّرِيسُ» به «قواعد» اضافه شده و کسره گرفته، پس مضارع الیه است. «الْلَوْحُ» هم بعد از حرف جز «علی» آمده و مجرور به حرف جز محسوب می‌شود.

۱۷- الف) مُخْضَرَةٌ / از آسمان آبی نازل کرد و زمین سرسیز می‌شود.

ب) المُفَرَّدَات / بعد از ظهور اسلام، واژگان عربی در فارسی افزایش یافت.

ج) الْتَّفَاقَة / فرهنگ، ارزش‌های مشترک بین گروهی از مردم است.

د) غَایَة / گویا راضی کردن همه مردم، هدفی دست‌نیافتنی است.

ه) السَّرَّير / ملحظه، قطعه پارچه‌ای است که روی تخت قرار داده می‌شود.

و) مُحَاجَرَةٌ / استاد در دانشگاه، درباره شیمل سخنرانی کرد.

کلمات اضافی: السَّرَّال: شلوار / البرنامِج: برنامه

۱۸- الف) نادرست / هر کس مردم از زبانش بترسید، شجاع است. (قسمت آخر عبارت باید این باشد: «فَهُوَ مِنْ أَهْلِ التَّارِيَةِ او اهل آتش است.»)

ب) درست / کتاب، دوستی است که ما را از مصیبت نادانی نجات می‌دهد.

ج) نادرست / تعریف ارائه شده مربوط به «الکیمیاء: شیمی» است نه «علم الأحياء: زیست‌شناسی». علم مطالعه خواص عناصر!

د) درست / آلودهشدن به گناه، ترک دستورات خداوند و انجام گناه است.

ه) درست / اخلاق‌گر کسی است که سبب مشکل می‌شود و به نظام آسیب می‌زند.

و) درست / نمادهای پیشرفت در عرصه‌های دانش، صنعت و ادبیات، تمدن نامیده می‌شود.

۱۹- بالطَّائِرَةِ با چه چیزی به مشهد سفر می‌کنی؟ با هواپیما.

۲۰- ما بِكَ؟ أَشْعُرْ بِالْأَمْ شَدِيدٍ في رَأْسِي: چت شده است؟ در سرم احساس درد شدیدی می‌کنم. (جا کلمه پرسشی، ابتدای جمله است.)

ازمون شماره ۹ (نوبت دوم)

۱- مردی نزد پیامبر خدا آمد و گفت: «اخلاقی به من بیاموز که خیر دنیا و آخرت را برایم جمع کند.» پیامبر فرمود: «دروع نگو»

یک نکته خیلی جالب دارد این سوال. «ن» در «عَلَمْنِي» «ن» وقاریه است.

۲- الف) بَعَثَ = اُرْسَلَ: فرستاد / ب) جُلُوس: نشستن ≠ قیام: ایستاندن

کلمه اضافی: دیباچ: ابریشم

۳- الف) رُمَلَاءِ مُفَرِّد ← رَمِيل: همکار ب) بَهِيمَة جمع ← بَهَائِم: چاریان

۴- الف) سخن گفت حرف زد حرف زد

کامل کرد

فکر می‌کنم خیلی واضح است!

ب) گرامی‌تر سیاه زرد سفید به جز «أَكْرَمُ» که اسم تفضیل است، بقیه کلمات، رنگ‌اند. بعضی رنگ‌ها بر وزن «أَفْعَل» می‌آیند. آن‌ها را با اسم تفضیل اشتباه نگیرید!

۵- الف) باتقواترین مردم کسی است که حق را در آن‌چه به سود یا ضرر شاست، بگوید.

ب) شیمل پانزده سالش بود، هنگامی که شروع به تحصیل زبان عربی کرد.

ج) از اخلاق نادان است پاسخدادن قبل از شنیدن و مخالفت قبل از فهمیدن (از اخلاق نادان این است که پاسخ دهد قبل از این‌که بشنود و مخالفت کند قبل از این‌که بفهمد).

د) خدایا، به تو پنهان می‌برم از نفسی که سیر نشود.

ه) باید بدانیم که تبادل واژگان بین زبان‌ها در جهان، امری طبیعی است.

۶- الف) گزینه «۲» «أَفْوَاهٌ» جمع است نه مفرد، «أَعْلَمُ» هم اسم تفضیل است. ضمن این‌که قسمت دوم عبارت در گزینه «۱» به کل اشتباه ترجمه شده!

ب) گزینه «۱» «فُلٌ» فعل امر است نه مضارع، ضمن این‌که «إِنْ» یعنی «هر چند» نه «آن‌چنان».

۷- الف) از بدترین بندگان خدا کسی است که همنشینی با او به خاطر گفتار و کردار زشتن، ناپسند شمرده شود.

ب) چهار دانشجو تصمیم گرفتند که در امتحان غیبت کنند و با استاد تماس تلفنی گرفتند و به او گفتند: «یکی از تایرهای خودروی ما ترکید و خودرویی نیست که ما را به دانشگاه منتقل کند و نخواهیم توانست حاضر شویم.»

حتماً حواسitan هست که «لَئِنْ + فعل مضارع: مستقبل منفي»

۸- الف) چرا از کلاس‌هایتان خارج نمی‌شوید؟ («لَا تَخْرُجُونَ» فعل مضارع منفي است.)

ب) ای مؤمنان، از پروردگاری‌تان سپاس‌گزاری کنید. («أشُكُرُوا» فعل امر است.)

ج) دانش‌آموزان از گردش علمی برنگشتند. («ما رَجَعَوا» فعل مضارع منفي است.)

د) من برای زیارت عبارت عاليات مسافرت خواهم کرد. («سَوْقَ أَسَافِرٍ» فعل مستقبل است.)

درس نامه توپ برای شب امتحان

فن ترجمه

حتماً تا حالا متوجه شده‌اید که در ترجمة اسم تفضیل از «تر، ترین» کمک می‌گیریم. حالا ببینیم کی از «تر» و کی از «ترین» استفاده می‌کنیم.

۱ تر: اگر بعد از اسم تفضیل، «من» بباید، در ترجمة آن از «تر» استفاده می‌کنیم.
مثال: هذا القبيص أغلى من ذلك، ابن پیراهن از آن بکی **گران** است.

راستی! اگر اسم تفضیل، «صفت» هم شود، باید در ترجمه‌اش از «تر» استفاده کنیم؛

مثال: الولد الأصغر: فرزند **کوچکتر** **البنت الكبيرة**: دختر **برگتر**

۲ ترین: اگر اسم تفضیل، مضاف شود، در ترجمه‌اش از «ترین» کمک می‌گیریم.

مثال: أحب عباد الله أتفع فم لعباده
اسم تفضیل مقابله ایه اسم تفضیل مقابله الیه
(مقابله) (مقابله)

محبوب **ترین** بندگان خداوند، **سودمندترین** شان برای بندگانش است.

اسم مکان

از اسمش بیداست که به مکان اشاره می‌کند. این اسم در عربی بیشتر بر وزن «مفعّل» و گاهی بر وزن «مفعّل» و «مفعّلة» می‌آید.

مثال: هناك قرب بيتنا تلعق کبیر: نزدیک خانه ما، **ورزشگاه** بزرگی هست.
اسم مکان

ذلك منزل جدی: آن **خانه** پدربرگ است.
اسم مکان

أخي يعمّل في المطعنة: برادرم در **چاپخانه** کار می‌کند.
اسم مکان

توجه: دوستان خوبیم! حواستان را جمع کنید. وزن «مفعّلة» همیشه برای مکان به کار می‌رود، ولی «مفعّل» و «مفعّلة» بین مکان و زمان مشترکاند. فقط در جمله می‌توانیم بفهمیم برای مکان به کار رفته‌اند یا زمان.

مثال: الرّواز يذهبون إلى مكة المكرمة في موسم الحجّ:
اسم زمان بر وزن «مفعّل»

زائران در **فصل** (موسم) حج به مگه مکرمه می‌روند.
اسم زمان بر وزن «مفعّل»

مبدأ العام الهجري هو الشّهر المحرّم:

اسم زمان بر وزن «مفعّل»

زمان شروع سال هجری، ماه محرم است.

شاهدت صدیقی فی موقع الحافلة: دوستم را در **ایستگاه** اتوبوس دیدم.
اسم مکان بر وزن «مفعّل»

أمّي مشغوله بطبخ الطعام في المطبخ:

اسم مکان بر وزن «مفعّل»

مادرم در **آشپزخانه** مشغول پختن غذا است.

نکته: جمع اسم مکان بر وزن «مفاعِل» می‌آید.

مثال: مطاعم جمع «مطعم»: رستوران «منازل» جمع «مُنْزَل»: خانه «

«مطاعب» جمع «مطبعة»: چاپخانه «ملاعب» جمع «مُلْعَب»: ورزشگاه «

كلمات و عبارات مهم درس

فعلها

إنْثَى: پروا کرد
إنْثَنْيَا: پرهازید
إِنْثَسَ: بد است

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ: مِنْ آيَاتِ الْأَخْلَاقِ

اسم تفضیل و اسم مکان

اسم تفضیل

به مثال‌های زیر دقت کنید:

الف الطَّائِرَةُ أَشْرَعُ الْوَسَائِلِ فِي نَقْلِ الْمَسَافِيرِ: هواپیما **سریع ترین** وسائل در حمل و نقل مسافران است.

د مُحَمَّدٌ أَصْعَرُ مِنْ إِخْرَانِهِ: محمد از برادرانش **کوچکتر** است.

به کلماتی مانند «أَسْرَعْ و أَصْعَرْ» در عربی اسم تفضیل می‌گوییم. اسم تفضیل معنا و مفهوم برتری را می‌رساند و معادل «صفت برتر» و «صفت برترین» در فارسی است. این اسم در عربی بر وزن «أَفْعَلْ» می‌آید.

بهتر است یک مثال دیگر با هم ببینیم و بعد به نکته‌های اسم تفضیل بپردازیم.

هذِهِ الْقَارَةُ أَكْبَرُ قَارَاتِ الْعَالَمِ: این قاره، **بزرگترین** قاره‌ها در جهان است.

نکات

۱ کاهی اسم تفضیل بر وزن «أَفْعَى» و «أَفْلَى» هم می‌آید.

مثال: هذا أقل شيء أريده مثلك: این **کم ترین** چیزی است که از تو می‌خواهم.

جبه! اورست أَغْلَى من جَبَل دماوند: کوه اورست از کوه دماوند **بلندتر** است.

۲ جمع اسم تفضیل را بیشتر وقتها بر وزن «أَفْعَلِ» می‌بینیم.

مثال: إذا مَلَكَ الْأَرَازِلْ هَلَكَ الْأَفَاضِلُ: هنگامی که **فرومایگان** به فرمانروایی برستند، **شايسگان** هلاک می‌شوند. («الْأَرَازِلْ» جمع «الأَرْذَلْ» و «الْأَفَاضِلُ» جمع «الأَفَضْلُ»)

۳ مؤنث اسم تفضیل را بیشتر وقتها بر وزن «فُعلی» می‌آید.

مثال: عَصِيبَتِ الْأَحْمَاثِ الْكَبِيرَى عَلَى الْأَحْمَاثِ الصَّغِيرَى: خواهر **بزرگتر** از دست خواهر **کوچکتر** خشمگین شد.

اما یک نکته ریز اینجا هست! همان‌طور که می‌بینید، «الْكَبِيرَى» و «الصَّغِيرَى» در مثال‌های بالا اسم تفضیل اند و به صورت مؤنث آمده‌اند؛ چون در جمله صفت هستند. پس اسم تفضیل اگر موصوف مؤنث داشته باشد به صورت مؤنث می‌آید. چرا این را گفتیم؟ چون برای مقایسه بین دو اسم مؤنث هم از همان اسم تفضیل مذکور (یعنی بر وزن «أَفْعَلْ») استفاده می‌کنیم.

مثال: فاطمة أَكْبَرُ مِنْ زَهْراء: فاطمه از زهرا **بزرگتر** است.

۴ خب! حالا یک نکته مهم! دو کلمه «حَبِّ» و «شَرّ» را حتماً تا حالا در عربی خیلی دیده‌اید. این دو اسم هم، می‌توانند اسم تفضیل باشند. البته در دو حالت:

۱) بعد از آن‌ها مِنْ بباید.

مثال: عَدَادُهُ الْعَاقِلُ حَبِّيْرٌ: صداقت‌الجاهل: دشمنی دانا **بهرت** از دوستی نادان است.

۲) مضاف شوند؛ یعنی بعد از آن‌ها مضاف‌الیه بباید.

مثال: النَّاسُ مَنْ لَا يَسِّلُمُ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ وَ يَدِهِ:

اسم تفضیل مقابله ایه
(مقابله)

بدترین مردم کسی است که مردم از دست و زبانش، در امان نباشند.

اگر موافقید، از هر کدام دوباره یک مثال ببینیم:

۵ تَفَكُّرُ سَاعَةٍ حَبِّيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً: ساعتی اندیشیدن از هفتاد سال عبادت، **بهرت** است.

الناس من نفع الناس: بهترین مردم کسی است که به مردم سود برساند.

حَيْثُ

اسم تفضیل مقابله ایه
(مقابله)

نیکوتر است، ستیز کن.^۱ بیشک پروردگارت به حال کسی که از راهش گمراه شده، آگاهتر است. «**أَحْسَنٌ**» و «**أَعْلَمٌ**» اسم تفضیل‌اند). مَنْ سَاءَ حُكْمَةً عَذَّبَ نَسْسَةً: هر کس اخلاقش بد شود، خودش را عذاب می‌دهد. (بعد از «من» فعل‌های ماضی را به صورت مضارع ترجمه می‌کنیم تا ترجمه‌مان روان‌تر شود). «**مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ**» چه کسی ما از آرامگاه‌مان برانگیخت. این چیزی است که خداوند بخشانیده وعده داده بود و فرستاده‌شدگان راست گفتند. إنَّمَا يَعْثِثُ لِأَنَّهُمْ مَكَارِمُ الْأَخْلَاقِ: من فقط برای کامل کردن بزرگواری‌های اخلاق معمول شدم یا من فقط معموثر شدم تا بزرگواری‌های اخلاق را کامل کنم. («**بُعْثَثُ**» فعل ماضی مجهول است).

کما **حَسْنَتْ** خُلُقی: همان‌طور که آفرینشم را نیکو گردانید.

أَقْلَلَ فِي الْمِيزَانِ: سنگین‌تر در ترازوی اعمال

زائد: به علاوه، **تَقْسِيمٌ عَلَى**: تقسیم بر، فی: ضرب در، ناقص: منهای، **يُسَاوِي**: برابر است با **يُحْسِنُ**: نیکی می‌کند، **إِقْتَرَبَ**: نزدیک شد، **إِنْسَارٌ**: شکسته‌شدن **يَسْتَغْفِرُ**: طلب آمرزش می‌کند لا **يُسَافِرُ**: مسافت نمی‌کند **تَعَاهُّ**: بیاموز لا **تَبَاهُّ**: عرض نکنید **سَوْفَ يَعْلَمُ**: آموزش خواهد داد **أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ**: خداوند آرامشش را نازل کرد. «**إِنَّكَ أَنْتَ عَلَمُ الْعَوْبِ**»: بی‌گمان تو سیار دانا به نهان‌ها هستی. «**لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعُهَا**»: خداوند به هیچ کس جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌دهد. **الْكَلَامُ فِضَّةٌ**: سخن (مانند) نقره است.

عداؤه: دشمنی **صَدَاقَةٌ**: دوستی

یا **مَنْ يُحِبُّ الْمُخْسِنِيْنَ**: ای کسی که نیکوکاران را دوست دارد (داری). **يَا أَرْحَمَ الرَّاجِحِيْنَ**: ای مهریان ترین مهریانان

سایر: پوشانده **غَارَ الدُّنْوِبِ**: (سیار) آمرزندۀ گناهان

اسم‌های تفضیل	
اسم تفضیل	صفت معمولی
أَكْبَرٌ: بزرگ‌تر، بزرگ‌ترین	كَبِيرٌ: بزرگ
أَهْمٌ: مهم‌تر، مهم‌ترین	مُهْمٌ: مهم
أَحْسَنٌ: بهتر، بهترین	حَسَنٌ: خوب
أَفْضَلٌ: بهتر، بهترین	—
حَيْرٌ: بهتر، بهترین	حَيْرٌ: خوب
شَرٌّ: بدتر، بدترین	شَرٌّ: بد
أَعْلَى: بلندتر، بلندترین	عَالِيٌّ: بلند
أَغْلَى: گران‌تر، گران‌ترین	غَالِيٌّ: گران
أَحَبٌ: دوست‌داشتنی‌تر، دوست‌داشتنی‌ترین	مَحْبُوبٌ: دوست‌داشتنی
أَقْلَمٌ: کم‌تر، کم‌ترین	قَلِيلٌ: کم
أَكْثَرٌ: بیشتر، بیشترین	كَثِيرٌ: زیاد
أَعْلَمٌ: داناترین، میانه‌ترین	عَلِيمٌ: دانا
أَوْسَطٌ: میانه‌تر، میانه‌ترین	—
أَقْلَلَ: سنگین‌تر، سنگین‌ترین	قَلِيلٌ: سنگین
أَرْحَصٌ: ارزان‌تر، ارزان‌ترین	رَحِيقٌ: پختن

اسم مکان	
اسم مکان	ریشه
مَلْعُبٌ: ورزشگاه	لَعْبٌ: بازی
مَطْعَمٌ: رستوران	طَعَمٌ: غذا
مَصْنَعٌ: کارخانه	صَنْعٌ: ساختن
مَطْبَخٌ: آشپزخانه	طَبَخٌ: پختن

۱- البته در این آیه بهتر است «جادل» را «مباحثه کن» ترجمه کنیم.

سَخِرَ مِنْ: مسخره کرد
عَابٌ: عیب‌جویی کرد، عیب‌دار کرد
كِرَهٌ: ناپسند داشت

ساير کلمات و عبارات

إِنْهٌ: گناه
تَوَابٌ: بسیار توبه‌پذیر، بسیار توبه‌کننده
عَجْبٌ: خودپسندی
سُوسُوق: آلدوهشدن به گناه
لَحْمٌ: گوشت

متن درس

﴿إِجْتَبَوا كَثِيرًا مِنَ الظُّلْمِ﴾: از بسیاری از گمان‌ها بپرهیزید.
لَا يَسْخَرُ: نباید مسخره کند.
عَسَى أَنْ يَكُونَا حَيْرًا مِنْهُمْ: شاید از آن‌ها بهتر باشند.
﴿لَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَبَرُّوا إِلَيْلَقَابِ﴾: از یکدیگر عیب نگیرید و به یکدیگر لقب‌های زشت ندهید.

من **أَمْ يَتَبَّعُ**: هر کس توبه نکند.

﴿بعض الظُّلْمٌ إِنْهٌ وَ لَا تَجْسِسُوا وَ لَا يَعْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾: بعضی از آن‌ها گناه‌اند و جاسوسی نکنید و نباید بعضی از شما غایبت برخی دیگر را کند.
﴿أَنْ يَأْكُلْ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾: که گوشت برادر مرده‌اش را بخورد.
﴿فَكَرْهُتُمُوهُ وَ اتَّقُوا اللَّهُ﴾: آن را ناپسند می‌دانید و تقوای خدا پیشه کنید.

آن **يَتَبَعَّدُ** عن العجیب: که از خودپسندی دوری کنیم.

بِكَلَامٍ خَفِيٍّ: با سخنی پنهان
لَا تَلْقَبُوهُمْ: به آن‌ها لقب ندهید.
حَرَمَ اللَّهُ: خداوند حرام کرده است.

الْإِسْتَهْزَاءُ بِالآخَرِينَ وَ تَسْمِيَتُهُمُ بِالْأَسْمَاءِ الْبَيِّنَةِ: مسخره کردن دیگران و نامیدن آن‌ها با نام‌های زشت.

كَبَائِرُ الدُّنْوِبِ: گناهان کبیره (بزرگ)
لِفَضْحِهِمْ: برای روساکردنشان
قطع التَّوَاصُلِ: قطع ارتباط

کلمات حوار (کفت و کو)

سِعْرٌ: قیمت
أَرْخَصٌ: ارزان‌تر، ارزان‌ترین
تَفَضَّلِيٌّ: بفرما
أَفْضَلٌ: بهتر
رَمِيلٌ: همکار

أَعْلَمُ النَّاسِ: داناترین مردم
أَنْعَمُهُمْ: سودمندترینشان
فَاغْرَيْتَنَا وَ أَرْحَنْتَنَا: ما را بیامز و ما را بیخشای. **حَيْرُ الرَّاجِحِيْنَ**: بهترین رحم‌کنندگان خیر إخوانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْهِمْ عَيْوَبَكُمْ: بهترین برادرانتان، کسی است که عیب‌هایتان را به شما هدیه دهد. (چون «خیر» مضاف شده، به صورت اسم تفضیل ترجمه می‌شود). مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتَهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَاهِئِمْ: هر کس شهوتش بر عقلش چیره شود، او از چهاریان هم بدتر است. (اولاً چون فعل ماضی «**غَلَبَ**» بعد از «**شَرٌّ**» چیره شد) بعد از «من» آمده به صورت مضارع ترجمه می‌شود. ثانیاً بعد از «**شَرٌّ**» چیره شد «من» هر کس «شَرٌّ» ایمانی هم بدتر است. (اولاً چون فعل ماضی «**غَلَبَ**» بعد از «**شَرٌّ**» استفاده می‌کنیم). «**شَرٌّ**» ایمانی: بدترین مردم و الأُخْرَةُ حَيْرٌ وَ أَنْتَيْ: آخرت بهتر و پایدارتر است.

﴿جَادِلُهُمْ بِالْيَقِيْنِ هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾: با آن‌ها با روشنی که

جمع مکسر		
ترجمه	مفرد	جمع
برادر، دوست	أخ	إخوان
چهارپا	بهيمة	بهائم
مدرسه	مدرسة	مدارس
ورزشگاه	ملعب	ملاعيب
رستوران	مطعم	مطاعيم
خانه	منزل	منازل
قیمت	سعر	أسعار
شلوار	سروال	سرافيل
گناه	ذئب	ذنوب

الدّرسُ الثَّانِي: فِي مَخْصُوصِ الْمُعَلِّمِ

جملات شرطیه

به جملات زیر دقت کنید:

﴿مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُ اللَّهُ﴾: هر چه از کار نیک انجام دهید، خداوند آن را می‌داند.
 ﴿مَنْ يَجْتَهِدُ فِي حَيَاتِهِ يَنْجُحُ بِلَا شَكَ﴾: هر کس در زندگی اش تلاش کند، بدون شک موفق می‌شود.

﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهُ يَجْعَلُ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾: اگر از خدا پروا کنید، برای شما نیروی تشخیص حق از باطل را قرار می‌دهد.

حتمًاً حدس زده‌اید درباره چه موضوعی می‌خواهم حرف بزنم! آفرین! جملات شرطیه. به جملاتی مانند جملات بالا «جملات شرطیه» می‌گوییم. این جملات سه رکن اصلی دارند: **الف** ادات شرط: به کلمات «إن: اگر»، «ما: هر چه» و «من: ادات شرط می‌گوییم. این کلمات در ابتدای جمله شرطیه می‌آیند.

ث فعل شرط: فعلی است که بلافاصله بعد از ادات شرط می‌آید، در مثال‌های بالا: «تفعلوا: انجام دهید»، «يَتَّقَهُدُ: تلاش کند» و «تَتَّقُوا: پروا کنید» فعل شرط‌اند. از اسمشان پیداست که این فعل، شرطی را برای جمله می‌گذارد. در واقع اگر فعل شرط محقق شود، به دنبالش اتفاق دیگری می‌افتد. (الآن توی چهار شرط می‌گم په اتفاقی)

ج فعل جواب شرط: به‌جز فعل شرط در جملات شرطیه یک فعل دیگر هم وجود دارد. این فعل در حقیقت نتیجه شرط است؛ یعنی اگر فعل شرط محقق شود، فعل جواب شرط هم محقق می‌شود. در مثال‌های بالا «يَعْلَمُ: می‌داند»، «يَنْجُحُ: موفق می‌شود» و «يَعْجَلُ: قرار می‌دهد» فعل جواب شرط‌اند.

تغییر در ظاهر فعل های شرط و جواب شرط

ادات شرط تغییراتی را در فعل های شرط و جواب شرط به وجود می‌آورند که عبارت‌اند از:
الف اگر آخر فعل (ث) باشد، به ساکن (ث) تبدیل می‌شود.

ث اگر آخر فعل «ن» باشد، «ن» حذف می‌شود.

ج فعل های جمع مؤثر هیچ تغییری نمی‌کنند.

به مثال‌های زیر دقت کنید:

﴿مَنْ يُفْكِرْ قَيْلَ الْكَلَامَ يَسْلَمُ مِنَ الْخَطَا﴾:
 ادات شرط فعل شرط فعل پرواپ شرط

هر کس قبل از حرف‌زدن، بیندیشید، از اشتباه در امان می‌ماند.
 ادات شرط فعل شرط فعل پرواپ شرط

﴿مَا تَفْعَلُ مِنْ حَيْرٍ تَحْدَدُهُ إِنَّ اللَّهَ﴾:
 ادات شرط فعل شرط فعل پرواپ شرط

هر چه از خوبی انجام دهید، آن را نزد خداوند می‌یابید.
 ادات شرط فعل شرط فعل پرواپ شرط

اسم مکان	
اسم مکان	rise
محیل: کجاوه	حمل: بُرْدن
مئل: خانه	نژول: فرودآمدن
مکتبة: کتابخانه	کتابة: نوشن
مطبعة: چایخانه	طبع: چاپ کردن
مدرسه: مدرسه	دراسة: تحصیل
متجر: مغازه	تجارة: دادوستد
موقع: ایستگاه	وقف: وقوف

متراffد			
أفضل	أحسن	ربما	عسى
=	=	=	=
بهتر	شاید	شاید	
ذئب	إثم	عاب	لمر
=	=	=	=
گناه	گناه	عیب گرفت	عیب جویی کرد
أفضل	خیر	جهد	محاولة
=	=	=	=
بهتر	کوشش	کوشش	تلاش
قرب	إقتراب	إبعاد	اجتنب
=	=	=	=
نزدیک شد	نزدیک شد	دوری کرد	دوری کرد

متضاد			
حسن	شّر	شّر	شّر
سوء	بد	بد، بدتر	خوب، بهتر
خوبی	میت	میت	
ظاهر	حي	حي	
آشکار	پنهان	زندہ	مرد
جميل	توضع	توضع	عجب
زشت	فروتنی	فروتنی	خودپسندی
أخص	أصر	أصر	أكبر
اززان تر	گران تر	کوچک ترین	بزرگ ترین
أقل	أحب	أحب	كرا
كم تر	دوست داشت	دوست داشت	ناپسند داشت
إهتمى	أراذل	أراذل	أفضل
هدایت شد	فرومايگان	فرومايگان	شایستگان
عداؤة	خيانة	خيانة	أمانة
دشمني	خيانت	خيانت	امانت

جمع مکسر		
ترجمه	مفرد	جمع
عیب	عیب	عیوب
راز	سیر	أسرار
گناه بزرگ	كبیرة	كبائر
فرومايه	أرذل	أراذل
شایسته	أفضل	أفضل
بنده	عبد	عبد
کار	عمل	أعمال